

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Curții ca, având în vedere solicitarea, reiterată ulterior în mod insistent, a OLAF ca autoritățile statelor membre să recupereze taxele antidumping pentru livrările de siliciu metalic exportat din Taiwan în Uniunea Europeană în conformitate cu Regulamentul nr. 398/2004 al Consiliului din 2 martie 2004 de instituire a unui drept antidumping definitiv la importurile de siliciu originare din Republica Populară Chineză (JO L 66, p. 15, Ediție specială, 11/vol. 34, p. 122) și cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 467/2010 al Consiliului din 25 mai 2010 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de siliciu originar din Republica Populară Chineză, astfel cum a fost extinsă la importurile de siliciu originar din Republica Coreea, indiferent dacă acesta este declarat sau nu ca fiind originar din Republica Coreea (JO 2010, L 131), chiar dacă OLAF nu a probat sau a probat în mod insuficient că siliciul importat de Remag din Taiwan este de origine chineză,

- să oblige pârâta la plata către reclamanți de daune interese, astfel cum este specificat în cererea introductivă, precum și de dobânzi de întârziere de 8 % pe an și
- să oblige pârâta la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă cinci motive.

1. Prin intermediul primului motiv se susține că, prin faptul că a solicitat statelor membre să recupereze taxele antidumping înainte ca investigația să confirme originea bunurilor pentru a evita prescrierea taxelor pretins datorate, OLAF a solicitat și a încurajat autoritățile naționale să încalce articolul 220 alineatul (1) și articolul 221 alineatul (1) din Codul vamal comunitar.
2. Prin intermediul celui de al doilea motiv se susține că, prin neluarea în considerare, în solicitarea sa de recuperare, a faptului că o transbordare de siliciu din China nu demonstrează că siliciul este de origine chineză, OLAF a încălcat principiul bunei administrări și obligația de a-și întemeia concluziile pe probe substanțiale.
3. Prin intermediul celui de al treilea motiv se susține că, apreciind că toate exporturile de siliciu din Taiwan au privit bunuri originare din China, OLAF nu a ținut seama de sarcina probei originii nepreferențiale.
4. Prin intermediul celui de al patrulea motiv se susține că, apreciind că procesarea care are loc în Taiwan era insuficientă pentru a conferi originea taiwaneză, fără a ține seama de utilizarea siliciului procesat, OLAF a încălcat normele de origine, astfel cum au fost interpretate de Curtea de Justiție.
5. Prin intermediul celui de al cincilea motiv se susține încălcarea dreptului la apărare al reclamanților.

Acțiune introdusă la 7 septembrie 2016 – Deichmann/EUIPO – Vans (reprezentarea unei benzi pe fața unui pantof)

(Cauza T-638/16)

(2016/C 392/63)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Deichmann SE (Essen, Germania) (reprezentant: C. Onken, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Vans, Inc. (Cyprus, California, Statele Unite ale Americii)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marcă de poziție a Uniunii Europene (reprezentarea unei benzi pe fața unui pantof) – cererea de înregistrare nr. 10 263 895

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 6 iulie 2016 în cauza R 408/2015-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- reformarea deciziei atacate, în sensul anulării deciziei din 23 decembrie 2014 a diviziei de opoziție prin care a fost admisă opoziția B 001919210 și a fost respinsă cererea de înregistrare a mărcii Uniunii nr. 10 263 895;
- cu titlu subsidiar, anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 6 iulie 2016 în cauza R 408/2015-4;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea normei 19 alineatul (2) și a normei 20 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95, a articolului 151 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 207/2009, a principiului securității juridice și a principiului neretroactivității.

Acțiune introdusă la 8 septembrie 2016 – GEA Group/Comisia

(Cauza T-640/16)

(2016/C 392/64)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: GEA Group AG (Düsseldorf, Germania) (reprezentant: I. du Mont și C. Wagner, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C (2016)3920 a Comisiei Europene din 29 iunie 2016 de modificare a Deciziei C (2009) 8682 final din 11 noiembrie 2009 privind o procedură de aplicare a Tratatului CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE (AT.38.589 – Stabilizatori termici);
- cu titlu subsidiar, reducerea cuantumului amenzii și stabilirea unei noi date de la care se datorează plata și dobânzile (după adoptarea deciziei contestate) și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată